

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มในช่วงเวลาหนึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ ก็ได้รับแบบสอบถามกลับคืน เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิจัยได้ 488 ชุด หรือร้อยละ 98.39 เป็นกลุ่มศึกษานิเทศก์อำเภอ 119 ชุด หรือร้อยละ 99.17 และเป็นกลุ่มครูผู้สอน 369 ชุด หรือร้อยละ 98.14 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นสองตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม		ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุราชการ	น้อยกว่า 5 ปี	2	1.68	26	7.05	28	5.74
	5-7 ปี	2	1.68	48	13.00	50	10.25
	8-10 ปี	16	13.45	80	21.68	96	19.67
	มากกว่า 10 ปี	99	83.19	215	58.27	314	64.34
รวม		119	100	369	100	488	100
อายุการดำรงตำแหน่ง	น้อยกว่า 1 ปี	2	1.68	-	-	2	1.68
	1-2 ปี	21	17.65	-	-	21	17.65
	ศึกษานิเทศก์ 3-4 ปี	69	57.98	-	-	69	57.98
	อำเภอ 5 ปีขึ้นไป	27	22.69	-	-	27	22.69
รวม		119	100	-	-	119	100
วุฒิสูงสุดทางการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	34	9.21	34	6.97
	ปริญญาตรี	104	87.39	329	89.16	433	88.73
	ปริญญาโท	15	12.61	6	1.63	21	4.30
	ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
รวม		119	100	369	100	488	100

จากตารางที่ 1 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ปรากฏผลดังนี้

1. อาชวราชการ ปรากฏว่าศึกษานิเทศก์อำเภอส่วนใหญ่มีอาชวราชการมากกว่า
10 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.19 รองลงมาคือช่วงระหว่าง 8-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.45
น้อยที่สุดคือช่วงระหว่าง 5-7 ปี และน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.68 เท่ากัน
ส่วนครูผู้สอน ส่วนใหญ่มีอาชวราชการมากกว่า 10 ปีเช่นเดียวกับศึกษานิเทศก์อำเภอ
คิดเป็นร้อยละ 58.27 รองลงมาคือช่วงระหว่าง 8-10 ปี 5-7 ปี และน้อยกว่า 5 ปี
คิดเป็นร้อยละ 21.68, 13.00 และ 7.05 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้ง
ศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ปรากฏว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอนส่วนใหญ่
มีอาชวราชการมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.34 รองลงมาคือช่วงระหว่าง 8-10
ปี 5-7 ปี และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.67, 10.25 และ 5.74 ตามลำดับ

2. อายุการดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภอ ปรากฏว่าศึกษานิเทศก์อำเภอ
ส่วนใหญ่ ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภออยู่ในช่วงระหว่าง 3-4 ปี คิดเป็นร้อยละ
57.98 รองลงมาคือมีอายุการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.69
ศึกษานิเทศก์อำเภอที่มีอายุการดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภออยู่ในช่วงระหว่าง 1-2
ปี มีร้อยละ 17.65 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.68

3. วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ปรากฏว่าศึกษานิเทศก์อำเภอส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญา
ตรี คิดเป็นร้อยละ 87.39 รองลงมาคือวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 12.61 ส่วนวุฒิต่ำ
กว่าปริญญาตรี และวุฒิปริญญาเอกไม่มี สำหรับวุฒิทางการศึกษาสูงสุดของครูนั้น ปรากฏ
ว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี เช่นเดียวกับศึกษานิเทศก์อำเภอ คิดเป็นร้อยละ
89.16 รองลงมาคือวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีอยู่น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 9.21 และที่
น้อยที่สุดคือวุฒิปริญญาโท มีเพียงร้อยละ 1.63 ส่วนปริญญาเอกไม่มีเลย เมื่อพิจารณา
โดยรวมทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูแล้ว ปรากฏว่า วุฒิปริญญาตรีมีมากที่สุด คิด
เป็นร้อยละ 88.73 รองลงมาคือวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ
6.97 และ 4.30 ตามลำดับ ส่วนปริญญาเอกไม่มีเลย

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของตนเองและของครู เขตการศึกษา 12 ตามทฤษฎีพฤติกรรมความเป็นผู้นำของ Griffiths ทั้ง 7 ประการ ซึ่งได้แก่ ผู้นำในฐานะเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับ ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ผู้นำในฐานะเป็นผู้ซัดที่ไต่ผลดี ผู้นำในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดี และผู้นำในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดี การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลตามตารางที่ 2-9 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผู้นำในฐานะเป็นผู้ริเริ่มของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
1	จัดให้มีแผน/โครงการใหม่ ๆ และ ดำเนินงานเพื่อพัฒนาอยู่เสมอ	55.46	3	52.57	3	.126
2	ประชุมปรึกษาหารือกับครูหรือผู้ร่วม งานเพื่อให้ได้ความคิดและวิธีการ ใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ	52.94	3	42.27	2	.197*
3	ให้คำปรึกษาหารือ เสนอแนะและ ร่วมปฏิบัติงานกับครูหรือผู้ร่วมงาน	66.39	3	47.70	3	.280*
4	สนใจและมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลืองาน สำคัญของครูหรือผู้ร่วมงานเป็นพิเศษ	57.14	3	43.36	3	.306*
5	ดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ทันที่ที่โดยเหมาะสมกับสถานการณ์	60.50	3	48.00	3	.357*
	รวม	58.49	3	45.80	3	.227*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 2 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ริเริ่ม พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอจัดให้มีแผนงาน/โครงการใหม่ ๆ และดำเนินงานเพื่อพัฒนาอยู่เสมอ ให้ความสำคัญหรือ เสนอแนะและร่วมปฏิบัติงานกับครูหรือผู้ร่วมงาน สนใจและมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลืองานสำคัญของครูหรือผู้ร่วมงานเป็นพิเศษ และดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทั่วทั้งที่โดยเหมาะสมกับสถานการณ์ ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดับมาก แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับน้อย คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอหารือกับครูหรือผู้ร่วมงาน เพื่อให้ได้ความคิดและวิธีการใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์และครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ริเริ่มอยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอหารือกับครูหรือผู้ร่วมงานเพื่อให้ได้ความคิดและวิธีการใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ ให้ความสำคัญหรือ เสนอแนะและร่วมปฏิบัติงานกับครูหรือผู้ร่วมงาน สนใจและมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลืองานสำคัญของครูหรือผู้ร่วมงานเป็นพิเศษ และดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ทันทั่วทั้งที่โดยเหมาะสมกับสถานการณ์ ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอไม่แตกต่างกัน คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอจัดให้มีแผนงาน/โครงการใหม่ ๆ และดำเนินงานเพื่อพัฒนาอยู่เสมอ แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ริเริ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผู้นำในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไขของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของ
ตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
6	แสวงหาแนวทางและโอกาสให้ครู หรือผู้ร่วมงานพัฒนาวิชาชีพ	47.06	3	46.88	2	.130
7	ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์แก่ครู หรือผู้ร่วมงาน และร่วมแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้น	69.75	3	52.30	3	.256 *
8	ปรึกษาหารือกับครูหรือผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เมื่อประสบปัญหาในการทำ งาน	65.55	3	49.59	3	.266 *
9	กำกับ ติดตาม นิเทศ และประเมิน ผลการทำงานเป็นระยะ	55.46	3	47.70	3	.162 *
10	จัดให้มีระบบการประเมินผลการ ทำงาน และมีการประเมินอย่าง สม่ำเสมอ	50.42	3	50.14	3	.007
	รวม	57.65	3	47.86	3	.164 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 3 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดั้มาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์แก่ครูหรือผู้ร่วมงาน ปรึกษาหารือกับครูหรือผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เมื่อประสบปัญหาในการทำงาน กวักกับ ติดตาม นิเทศ และประเมินผลการทำงานเป็นระยะ และจัดให้มีระบบการประเมินผลการทำงาน และมีการประเมินอย่างสม่ำเสมอ ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอให้การรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดั้มาก แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดั้น้อย คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอแสวงหาแนวทางและโอกาสให้ครูหรือผู้ร่วมงานพัฒนาวิชาชีพ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดั้มาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์แก่ครูหรือผู้ร่วมงานและร่วมแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ปรึกษาหารือกับครูหรือผู้รู้เมื่อประสบปัญหาในการทำงาน และ กวักกับ ติดตาม นิเทศและประเมินผลการทำงานเป็นระยะ ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอแสวงหาแนวทางและโอกาสให้ครูหรือผู้ร่วมงานพัฒนาวิชาชีพ และเรื่องการจัดให้มีระบบการประเมินผลการทำงาน และมีการประเมินอย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยรวมแล้ว ปรากฏว่าการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของ
ตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
11	ยอมรับความรู้สึก เจตคติ และปัญหา ของครูหรือผู้ร่วมงาน	62.18	3	55.56	3	.304 *
12	ยอมรับและสนับสนุนความคิดริเริ่ม ของครูหรือผู้ร่วมงาน	56.30	3	58.54	3	.245 *
13	ยอมรับนับถือศักยภาพของครูหรือผู้ ร่วมงาน และให้ความไว้วางใจใน การทำงาน	58.82	3	60.98	3	.220 *
14	ยอมรับ ยกย่อง และแสดงความชื่น ชมต่อความสำเร็จของครูหรือผู้ร่วม งาน	53.78	4	59.62	3	.353 *
15	ยอมรับว่าครูหรือผู้ร่วมงานทุกคนทำ งานในฐานะที่หักเหียมกับคน	55.46	4	56.64	3	.414 *
	รวม	52.10	3	58.27	3	.245 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 4 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับ พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอยอมรับความรู้สึก เจตคติ และปัญหาของครูหรือผู้ร่วมงาน ยอมรับและสนับสนุนความคิดริเริ่มของครูหรือผู้ร่วมงาน และยอมรับนับถือศักยภาพของครูหรือผู้ร่วมงาน และให้ความไว้วางใจในการทำงาน ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดับมากที่สุด แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอยอมรับยกย่องและแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของครูหรือผู้ร่วมงาน และยอมรับว่าครูหรือผู้ร่วมงานทุกคนทำงานในฐานะที่หักเหียมกันกับตน แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับอยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้
ของตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
16	สนใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ริ เริ่มงานใหม่ด้วยความเอาใจใส่ เป็นพิเศษ	63.87	3	49.32	3	.308*
17	ช่วยให้ครูหรือผู้ร่วมงานสามารถ แก้ปัญหาให้สำเร็จได้ด้วยศักยภาพ ของตนเอง	65.55	3	50.14	3	.248*
18	ช่วยให้ครูหรือผู้ร่วมงานคิดหาและ ค้นพบสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย ตนเอง	62.18	3	43.63	3	.240*
19	ช่วยให้ครูหรือผู้ร่วมงานเห็นแนว ทางการวินิจฉัยปัญหาโดยการ กระตุ้นด้วยคำถามที่เหมาะสม	61.34	3	46.07	2	.270*
20	ช่วยให้ครูหรือผู้ร่วมงานรู้สึกสบาย ใจว่าผู้นิเทศ พร้อมทั้งจะช่วยแก้ปัญหา ด้วยความจริงใจ	54.62	3	45.53	3	.319*
	รวม	61.51	3	45.53	3	.277*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 5 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ พบว่า ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอ สนใจ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ริเริ่มงานใหม่ ด้วยความเอาใจใส่เป็นพิเศษ ช่วยให้การหรือผู้ร่วมงานสามารถแก้ปัญหาให้สำเร็จได้ด้วยศักยภาพของตนเอง ช่วยให้การหรือผู้ร่วมงานคิดหาและค้นพบสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง และช่วยให้การหรือผู้ร่วมงานรู้สึกสบายใจว่าผู้นี้เทศพร้อมที่จะช่วยแก้ปัญหาด้วยความจริงใจ ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดับมาก แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับน้อย คือ เรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอช่วยให้การหรือผู้ร่วมงานเห็นแนวทางในการวินิจฉัยปัญหาโดยการกระตุ้นด้วยคำถามที่เหมาะสม แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ อยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ผู้นำในฐานะเป็นผู้พูดที่ได้ผลดีของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของคน
เองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
21	พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานด้วยความ สุภาพ นุ่มนวล และจริงใจ	50.42	4	57.45	3	.209 *
22	พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างถูก ต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์	59.66	3	63.41	3	.120
23	พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างเป็น ชั้นตอนที่ดี ให้ความรู้เริ่มต้นที่น่าสนใจ ดำเนินเรื่องที่ชวนให้ติดตาม และ สรุปจบเป็นที่พอใจ	64.71	3	57.18	3	.141
24	พูดโน้มน้าวชักจูงให้ครูหรือผู้ร่วมงาน ทำงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ และ สำเร็จตามจุดประสงค์	68.68	3	57.99	3	.208 *
25	พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานโดยมีจุดประ สงค์ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และได้รับ การสนับสนุน	72.27	3	58.27	3	.197 *
	รวม	62.35	3	58.86	3	.147 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (D .05 = 0.143)

จากตารางที่ 6 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้พูดที่ไคล้ผลดี พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างเป็นขั้นตอนที่ดี ด้วยการเริ่มต้นที่น่าสนใจ ดำเนินเรื่องที่ชวนให้ติดตาม และสรุปจบเป็นที่พอใจ พูดโน้มน้าวชักจูงให้ครูหรือผู้ร่วมงานทำงานร่วมกันด้วยความเต็มใจและสำเร็จตามจุดประสงค์ และพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานโดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและได้รับการสนับสนุน ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดับมากที่สุด แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ นุ่มนวลและจริงใจ แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้พูดที่ไคล้ผลดีอยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์พูดกับครูหรือผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ นุ่มนวลและจริงใจ พูดโน้มน้าวชักจูงให้ครูหรือผู้ร่วมงานทำงานร่วมกันด้วยความเต็มใจและสำเร็จตามจุดประสงค์ และพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานโดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและได้รับการสนับสนุน ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์ไม่แตกต่างกัน คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ และพูดกับครูหรือผู้ร่วมงานได้อย่างเป็นขั้นตอนที่ดี ด้วยการเริ่มต้นที่น่าสนใจ ดำเนินเรื่องที่ชวนให้ติดตาม และสรุปจบเป็นที่พอใจ แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้พูดที่ไคล้ผลดี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ผู้นำในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดีของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของ
ตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
26	ให้ครูหรือผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนปฏิบัติงาน	51.26	3	50.14	3	.172 *
27	แจ้งให้ครูหรือผู้ร่วมงานทราบและ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนอย่าง ชัดเจน	65.55	3	50.95	3	.236 *
28	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้อย่างพอ เพียงและใช้การได้ดี	58.82	3	44.72	3	.249 *
29	ร่วมกับครูหรือผู้ร่วมงานเตรียมการ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น ได้ไว้เป็นการล่วงหน้า	58.82	3	43.63	2	.237 *
30	มีความสามารถและให้ความสนใจ กับการเขียนและการพูด เพื่อนำไป สู่การสื่อความคึกกับครูหรือผู้ร่วมงาน	61.34	3	53.12	3	.146 *
	รวม	59.16	3	48.18	3	.208 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 7 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดี พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอให้ครูหรือผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติงาน แจ้งให้ครูหรือผู้ร่วมงานทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอและใช้การได้ดี มีความสามารถและให้ความสนใจกับการเขียนและการพูดเพื่อนำไปสู่การสื่อความคิดกับครูหรือผู้ร่วมงาน ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของตนเองในระดับมาก แต่ครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับน้อย คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอร่วมกับครูหรือผู้ร่วมงานเตรียมการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ไว้เป็นการล่วงหน้า แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดีอยู่ในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผู้นำในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดีของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของ
ตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	ศึกษานิเทศก์		ครูผู้สอน		D
		ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	
31	เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและ ไว้วางใจได้	63.87	3	61.52	3	.102
32	เป็นผู้มีจิตใจกว้างขวาง และเสีย สละเวลาให้แก่ส่วนรวมอยู่เสมอ	52.10	3	58.54	3	.239*
33	เป็นผู้มีอิทธิพลสุภาพ เป็นมิตรกับ ทุกคน และวางตนเหมาะสมกับ สถานการณ์	60.50	3	60.98	3	.090
34	เป็นผู้เข้าร่วมสังสรรค์กับครูหรือผู้ ร่วมงานและบุคคลอื่นในโอกาสอัน สมควร	59.66	3	62.33	3	.120
35	เป็นผู้ยึดมั่นในข้อกำหนดและข้อก ง โดยไม่มีข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยง หรือแก้ตัว	57.14	3	64.23	3	.259*
	รวม	58.66	3	61.52	3	.157*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 8 แสดงการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและครูผู้สอน ที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดี พบว่าทั้งศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอในระดับมากทุกเรื่อง ซึ่งได้แก่การที่ศึกษานิเทศก์อำเภอเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวางและเสียสละเวลาให้แก่ส่วนรวมอยู่เสมอ เป็นผู้ที่มีธรรมาศัยสุภาพ เป็นมิตรกับทุกคนและวางตนเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมสังสรรค์กับครูหรือผู้ร่วมงานและบุคคลอื่นในโอกาสอันสมควร และเป็นผู้ที่ยึดมั่นในข้อกำหนดและข้อตกลงโดยไม่มีข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยงหรือแก้ตัว และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ทั้งศึกษานิเทศก์และครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดีอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอตามการรับรู้ของตนเองและของครู เป็นรายพฤติกรรมย่อย ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการที่ศึกษานิเทศก์อำเภอเป็นผู้มีจิตใจกว้างขวางและเสียสละเวลาให้แก่ส่วนรวมอยู่เสมอ และเป็นผู้ที่ยึดมั่นในข้อกำหนดและข้อตกลงโดยไม่มีข้ออ้างเพื่อหลีกเลี่ยงหรือแก้ตัว ส่วนเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอและครูรับรู้ต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอไม่แตกต่างกัน คือเรื่องที่ศึกษานิเทศก์อำเภอเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ เป็นผู้ที่มีธรรมาศัยสุภาพ เป็นมิตรกับทุกคนและวางตนเหมาะสมกับสถานการณ์ และเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมสังสรรค์กับครูหรือผู้ร่วมงานและบุคคลอื่นในโอกาสอันสมควร แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้ว การรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมได้ดี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้
 ของตนเองและของครู

ข้อ	พฤติกรรมความเป็นผู้นำ ของศึกษานิเทศก์อำเภอ	จำนวนพฤติกรรมย่อย			D
		ทั้งหมด		ที่แตกต่าง	
		ที่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง		
1	ผู้นำในฐานะเป็นผู้ริเริ่ม	5	4	1	.227*
2	ผู้นำในฐานะเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข	5	3	2	.164*
3	ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้การยอมรับ	5	5	-	.245*
4	ผู้นำในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ	5	5	-	.277*
5	ผู้นำในฐานะเป็นผู้พูดที่ไคผลดี	5	3	2	.147*
6	ผู้นำในฐานะเป็นผู้ประสานงานที่ดี	5	5	-	.208*
7	ผู้นำในฐานะเป็นผู้เข้าสังคมไคดี	5	2	3	.157*
	รวม	35	27	8	.200*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($D_{.05} = 0.143$)

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของตนเองและของครู จากจำนวนพฤติกรรมย่อย 35 ข้อ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 27 ข้อ และไม่แตกต่างกัน 8 ข้อ ซึ่งเมื่อ วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของศึกษานิเทศก์อำเภอและของครูที่มีต่อพฤติกรรมความ เป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอเป็นรายพฤติกรรมสำคัญทั้ง 7 ข้อแล้ว ปรากฏว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่าพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ของตนเองและ ของครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน เมื่อเป็น เช่นนี้ แสดงว่าพฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอมีความสอดคล้องกับสมมุติ ฐานที่ไคตั้งไว้ กล่าวคือ พฤติกรรมความเป็นผู้นำของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามการรับรู้ ของตนเองและของครู เขตการศึกษา 12 มีความแตกต่างกัน